

I maj 2010 døde en kær ven og medlem af Nordisk Solsport gennem mange år, Anker Larsen.

I september samme år ville Anker være fyldt 80 år, en runding han havde planlagt at fejre i den transsibiriske jernbane. Altid var han i aktivitet, og ofte på farten.

Sidste gang vi sås, var da han, for gud ved hvilken gang, bragte nye pæle til badebroen. Næsten hver vinter blev den revet itu, og hvert forår, når jeg insisterede på at retablere den, kom han tålmodigt med nye stammer fra skoven. Det var i påsken 2010, han og jeg, sammen, slæbte 5 meter lange granstammer.

Anker har fortalt mig hvordan han blev optaget af naturismen ved at læse i Sørensen udgivelser. Selv havde han ikke råd til dem, da han boede på lærlingehjemmet. Men kammerater, som måske mere købte bladene for deres "fotografiske kvaliteter" lod Anker arve dem. Og i modsætning til de andre, læste han artiklerne og blev vakt for tanken om det enkle men aktive og sunde liv. Begejstringen for det enkle var også drivkraften i hans interesse for de amerikanske amish-people i almindelighed, og deres brug af heste i landbrug og skov i særdeleshed. En hver som kendte Anker, måtte ofte lægge øre til den begejstring.

En overgang boede Anker på Hyldeholm, i Puttebo. En vinter med hårde roture i al salgsvej, til fastlandet hvor hans motorcykel stod for at bringe ham på arbejde i Glostrup.

Som øens "træmand" har han stået for utallige reparationer og fornyelser, hvortil han bragte tømmer som han "klunsede" i skovene og på skovskolen, hvor han havde været lære i nogle år. Mange vil huske Anker, som når han optrådte i bar figur med sømbælte og træsko. Da var han en stolt repræsentant for naturismen og værdig til sit æresmedlemskab af foreningen. Ankers kærlighed til trætjære og velsmurt håndværkstøj var legendarisk.

Selv mødte jeg Anker ved min første generalforsamling i foreningen. Her argumenterede han hårdt for at når det gamle gyngestativ var blæst om den forgangne vinter, MÅTTE der rejses et nyt. Hos Nordisk Solsport skulle man kunne gynges når man havde lyst. Og stativet skulle bygges i egetræ og smøres med tjære, så det kunne holde hans tid ud – det kom det også til.

Claus Malta Nielsen
Formand for Nordisk Solsport